

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főlszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk!

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

A régi párt.

Pécs, 1900. június 22.

Tisza István gróf. a jókedvű adakozónak a fia, aki apjának a közügyekre fordított áldozatkészsége által zilálttá lett vagyoni helyzetét a saját közgazdasági tevékenységével oly fényesen rekonstruálta, Nagyváradról az országhoz intézett szövegében fölvilágosította a tévelygőket, hogy az a régi párt, a melyet édesapája annak idején elveinek szögregrealkasztásával létre hozott, változatlan elvekkkel, változatlan kormányzati szellemmel ma is él és uralkodik, amint ezt a régi prononcirozott híveinek a hatalom birtokában való meghagyása is fényesen igazolja. A volt nemzeti párt föltétlenül meghódolt ez előtt a kormányzati program előtt, mikor belépett a szabadelvű pártba s éppen úgy szögre akasztotta eddigi elveit, mint annak idején a papa, azzal a különbséggel, hogy a papa nem tette ezt ingyen, hanem nyomban átvette a párt kormányzatát, míg az Apponyiék potyára hagyták kívül az ajtón elveiket, mert ime egyik se lett még közülük miniszter.

Nem kell tehát kétségbeesniök azoknak, akik visszasírták a régi párthatalmi rendszert, a mely egyedüli és fő politikai dogmájául fogadta el a pártnak örökös uralmát a törvényhozásban, kormányzatban s a közélet minden terén, mely az ország ellenségének tekintett mindenkit, aki a párt kötelekén kívül állott s ennek meg-

felelően intézte a választásokat, a melyeknél irányadó elv volt, hogy a cél, t. i. a párt hatalmának biztosítása, szentesít minden eszközt; ehhez idomult a kormányzati politika, a mely minden intézkedésében, minden konkrét eset elbírálásánál főtekintettel volt a szereplő személyek politikai pártállására s a szerint mérte a jogot, törvényt és igazságot.

Természetes, hogy az új pártalakulásnak ama tényezőit, akik annak hangoztatása mellett vonultak be a kormány pártjába, hogy ott ezentúl az általuk hirdett kormányzati elvek fognak érvényesülni, az ifjú Tisza illetően kijelentései nagyon kellemetlenül érintették s volt vezéreik, Apponyi Albert és Horánszky Nándor siettek is dezavualni azokat, hangsúlyozva, hogy ők Széll Kálmánnak 1899. március elsején mondott képviselőházi beszédében kifejtett programja alapján leptek be a kormány pártba; ez a program pedig az ő elveiket valósítja meg, a mely a jog, törvény és igazságnak párttekinet nélkül való érvényre jutását hirdeti s nagyban elüt a régi Tisza- s méginkább a Bánffy-féle elvektől, a melyek mindenkor és mindenütt a párttekineteket helyezték előtérbe.

Azok a lappongó ellentétek tehát, a melyek eddig a Lloyd-klub termeiben forrongtak s a melyeknek kitörését magában a törvényhozás termében is nem egyszer lehetett tapasztalni, ezzel nyílt küzdelemre szólították a különböző nézetű táborokat

s reméhető, hogy Tisza István fellépése végre a helyzet tisztázására fog vezetni s megszünteti azt a természetellenes viszonyt, amelybe a régi ellenségeket az egy akolba való zsufolás juttatta.

Kétségtelen, hogy a régi szabadelvű-párt törzskarát, a Tisza-klikket Bánffy báró kibuktatása, az ellenzékkel megkötött paktum és Széll Kálmánnak a kormányzati irányelvekre nézve tett ama kijelentései, a melyek a nemzeti párt belépését lehetővé tették, a lehető legkellemetlenebbül érintették, mert mindebben megtagadását látták annak a fő-födogmájuknak, a mely minden egyéb dolgot alárendelt a párt érdekeinek. De azért nem váltak ki a párt kötelekéből, hanem várakozó álláspontra helyezkedtek, vajjon nem lesz-e lehetséges a megrendült párthatalmi dogmát régi uralmába visszahelyezni.

S ime most már elérkezettnek vélték az időt, a mikor ezt nyíltan proklamálhatják s a volt nemzeti pártiakat ezzel vagy kilépésre, vagy az előttük való meghajlásra kényszeríthetik, mert ha ezek szó nélkül elfogadják Tisza István ítéletét, hogy a régi szabadelvűpárt amaz irányában, amelyet Tisza Kálmán honosított meg és Bánffy Dezső domborított ki egész meztelenségében, Széll Kálmán kormányra jutásával semmi sem változott meg, akkor el kell fogadniok azt is, hogy zászlóárulás utján jutottak a párt kebelébe, nem bolygathatják meg tehát a párt régi szervezetét sem, a mely abban a párt meg-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Nyolc év után.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —
Írta: Jámbor József.

Most a tavaszkor láttam szülővárosomat viszont nyolc év után. Mikor az a kis kávédaráló, mely Zombor-Baja között közlekedik, a Rókus temetőhöz ért, — bár a nap utolsó sugara is bucsút intett a tájnak, kinéztem a kupé ablakán arra-felé, hol szülőházam állt; keblemet összeszorította valami és szerettem volna sirni. És mikor kiszálltam, a Perronon a gázlámpa fénye által megvilágított alakok mind úgy néztek rám, mint messziről jött idegenre. Nem törődtem a sok kíváncsival. Letettem a podgyászomat és a váróterembe mentem rendbe hozni kissé magamat. Kijövet első kérdésem volt az éppen mellettem álló hordártól, hogy nem keresett-e valaki? Furcsa kérdés volt részemről, de csakhamar felkaptam podgyászomat s egy kocsiába vettem magam.

— Kocsis, szóltam oda, — „Horák” szálloda. —

— Bocsanat uram, de a Horák szálló már nem létezik.

— Ejnye teringettét, hát csak nem nyelte el a Duna?

— Azt éppen nem, hanem — ha úgy tetszik — hát elviszem az urat a „Bárany”-ba.

— Hajtson — és a lovak közé vágott.

Az uton azon spekuláltam, hogy a manóba, a „Horák” szálloda nem létezik. Talán ez a kocsi be van rugva, vagy engem akar bolonddá tenni? Nem tudtam magammal „dülőre jutni.” Vagy talán boszúból teszi, a mennyiben a „Horák” szálloda kapusa sohasem állt jó lábón a kocsisokkal. No majd holnap megtudom.

A „Bárany”-hoz értünk. Oda ugrott a háziszolga és podgyászommal előre akart futni.

— Megálljon hé — kiáltok utána.

Kifizettem a kocsiat. Megnéztem a numerusát: „14”-es. Még a fiakker száma is a multat idézteti fel velem.

— Hallja „14”-es. Emlékszik-e még a Zöldta-utcára?

— Hogyne, uram. Hiszen ott lakom.

— Hát arra a fiatal gimnazista fiúra, a kit egy hónapon át szánkón cipelgetett; aztán ott a Nagy-utcán megállt az orvos előtt, tudja a kit villanyoztak, a ki úgy kapaszkodott a fal mellett?

— Persze, hogy emlékszem. Igaz, hogy régen volt. Hanem azért még ráismernék!

— Halt, ki ne mondja. Itt van még egy forint, aztán menjen. Jó éjszakát.

— Köszönöm már ráismertem — és elhajtott.

Hátra nézek, hát nem látom az én házi szolgálomat. Odalépek a szálloda bolthajtásos kapujában levő csengőhöz és lecsengetem a háziszolgát. Alig szippantok kettőt a szivaromon, ott termett.

— Parancsol tekintetes ur?

— Hova vitte a podgyászomat?

— Itt a kulcsa tekintetes ur. Második emelet, kettő.

Felmentem szállodai szobámba. A gyertya égett. Letettem a nagykabátomat és széjjel néztem. Mintha már valamikor lettem volna ebben a szobában. A kíváncsiság gyötört. Kiléptem az udvari folyosóra és mintha kerestem volna valamit, a folyosó belső részére mentem. Kinyílik egy szoba és a pincér lép ki. Udvariasan meghajtja magát és köszönt.

— Keres valamit tekintetes uram?

— Mondja csak, micsoda szoba ez itt?

— A szinpad, — feleli mintegy büszkén.

— Nem lehetne benézni?

— Méltóztassék — és kizárja az ajtót.

Egy darab gyertyát gyújtott. Azonnal felismertem a „szinpadot” és elmosolyodtam.

— Mondja csak pincér, micsoda ajtó ez itt a szinpad fölött — ?

1410. Vázsonyi Lajos s n. — Major Sári s t. pót-felterj. — csat.
 1423. Pécsi m. kir. adóhivatal — Drexler Fülöp s n. zjog. — hh.
 1458. Pohn Antal — Radocsai István zjog. — hh.
 1468. Grkovics (Görög) Lázóné s t. — Markovics Peró s t. pfej. — hh.
 1536. M. kir. kincstár — Geiger Gyula zjog bek. — rend.
 1537. Gróf János s n. — Csabai József s n. vagyon köz. mszünt. — rend.
 1538. Pusiberg Dömötör s t. — Zombori Gyula s n. perfej. — mv.
 1539. özv. Gyurosovics Jánosné — Vincze Sándorné tjog. — mv.
 1540. Róth János s n. — Landes György s t. tjog. — rend.
 1562. Monaszterly és Kuzmik utódai bpesti cég — Báró Splényi Árpádné zjog. előj. — rend.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 1592. Dárdai takptár — Nagy József s t. végr. — hh.
 1607. Nagyszebeni földhitelintézet — Takács József végr. — mv.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 1726. Csötönyi Dávid Lengyel család. — hh.
 1728. Rehling József heca. sért. — vu.
 1765. Rózsa Erzsébet s t. lopás. — hh.
 1772. Zsilig mre s t. szerencsését. — vu.
 III. 1705. Ferencz József s t. k. t. sért. — rmv.
 1752. Vida Gyula s t. közcs. ell. kih. — hh.
 1766. Kaszericze Jáuos s t. k. és suly. t. sért. stb. — ms.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 1695. Berta János suly. t. sért. — hh.
 1702. Turóci János — rmv.
 III. 1752. Ferk Miklós szem. szab. sért. — rmv.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1790. Böjtös György s t. erősz. nemi köz. — hh.
 1810. Kovács Antal s t. lopás. — hh.
 III. 1750. Weil Ádám sikk. — rmv.

Előadó: *Nábrácky Lajos.*

- V. 1770. Vijant Gyula s t. gond. ok. emb. ölés. — rmv.
 1807. Richter Ferenc szánd. emb. ölés. — hh.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1771. Csere János sikk. — hh.
 1746. Ifj. Gaal János suly. t. sért. — főtárgy. kit.
 1774. Juravics Márton s n. emb. ölés. — főtárgy. kit.
 III. 1720. Esszig Anna sikk. — hh.
 1749. Adler Izrael s t. suly. t. sért. — rmv.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1900. évi június hó 25. s köv. napjaira

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 1575. Lancsuk község tagosítás.
 1616. Zakál Henrik — Robb András adóslevél kiad.
 III. 1572. Hőgyészen elhalt Fuhrmann Simon hagy. ügye.
 1573. M. kir. államvasut — néh. Boda Mihály s n. részére kisaját.
 1626. Mosztbacher János — Dancz Mihály s n. végr.
 1631. Fábos Erze s t. — Kis Egyed Sándor s t. végr.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 1402 Dr. Mayer Ignác — Magyar Flórián s t. 291 kor. 44 fil.
 1422. Horváth Juli s t. — Simon József öröks.
 1431. Gelencsér (tóka) István s t. — Gelencsér (bozsó) József s t. végrend. érvényt.
 1463. Kocz Ferenc — Kocz Rozália s t. törv. oszt. rész kieg.
 1493. Markó Erzsébet s t. — Nagy Julianna s t. végrend. érvényt.
 1503. Ádám Áronné s t. — Szücs Mária s t. gyermek törvényt.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1576. ifj. Varga József s t. — Berger Lipót 651 frt 19 kr.
 1619. Batha Jánosné — özv. Mózes Mihályné s t. ingók s ingatl. birt.
 1628. özv. Litzmann Ignácné — Fürst Jakab s fia zjog törtl.
 1505. Fürst Lipót — Henta Viktor 440 kor.
 1510. Délzalai takptár — Orosz Pál s t. 2164 kor.
 1557. Ziegler Kálmán — Dittrik Jánosné 5000 frt.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1554. Bauernhuber Anna — Csepke Gábor válóper.
 1560. Standler György — Sutyor Katalin válóper.

1577. Pirkhofer Endre — Koch Teréz válóper.
 1591. Hertelendy Béla — Wirt János s t. közöss. mszünt.
 III. 1567. Herendi Lajos — Herendi János letét.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 1573. Siklósi takptár — Somosi Juli zjog bek.
 1574. Benkő Mór — Martin Stefan s t. végr.
 1578. Uglisa Zsivkó — Uglisa Aga zjog bek.
 1579. Pécsegyházmegyei hivatal — Topp Anna zjog bek.
 1614. Schmiedt Erzsébet — Molnár Miklós végr.
 1630. Elkán József — Patay József végr.
 1633. Schlesinger Gyula — Alt Márk végr.
 1643. Kiss József — Kis G. Péter tjog bek.
 1646. Sztlőrinci urad. főbérnök — Csertl János végr.
 1653. Récei Szidónia s t. — özv. Sebők Miklósné s t. zjog.
 1668. Joh. Gottlieb Hauswald s t. — Königstein József végr.
 1676. Dr. Darányi Ferenc — Kincse László végr.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 1620. Dr. Müller János — Glatz Ede örököse végr.
 1635. Resch János — Balardi István s t. végr.
 1641. László Pál — Geiger Gyula végr.
 1642. Geiger Károly — Geiger Gyula végr.
 1644. Bezdáni takptár — Kapitány Márton végr.
 1645. Bezdáni takptár — Kapitány Márton végr.
 1675. Csobán János — Petkó János végr.
 1679. Lázár Miksa — Egyed Juli s t. végr.
 1680. Marics Rozália férj. Tompa Jánosné — Biró József végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 1808. Tarányi József s t. lopás.
 1848. Ujváry Károly lopás.
 III. 1805. Mammel Ferenc s t. rágalmazás.
 1813. Grünfeld Adolfné s t.
 1845. Savanyu József s t. közcs. ell. kih.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 1725. Sprém István közokir. ham.
 1769. Bodis Lajos gond. ok. suly. t. sért.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1788. Németh Györgyné st. org. és lopás.
 1843. Frass Alajosné zsarolás.

Előadó: *Nábrácky Lajos.*

- V. 1834. Fischl Ármin vétkes bukás.
 1866. Tóth József szánd. embe ölés.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1794. Ochs Henrikné k. t. sért.
 1809. Marton Jánosné s t. méhmagzat elhajt.
 1812. Pál Mihály magánokir. ham.
 1847. Ifj. Gerét János szánd. emb. ölés.
 1849. Lenárdt Istvánné s t. többrendbeli lopás.
 1863. Tóth István gyujt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

**Pécsett, szigeti ország-
 ut 8-dik szám alatt egy
 minden üzletnek meg-
 felelő**

h á z

zsabad kézből kedvező feltételek mellett
 eladó.

**Értekezhetni ugyanott a tu-
 lajdonosnál.**

4013. sz.

ki. 1900.

Pécsi járás főszolgabirójától.

Pályázati hirdetmény.

Baranyavármegye pécsi járásához tartozó Rácpetre, Devecser, Kassa, Magyar-Peterd, Gyula, Belvárd, Nagy-Budmér, Kis-Budmér, Egerágh, Herend, Szemely, Lothárd, Birján, ugy a siklósi járáshoz tartozó Ivánbattyán, Jakabfalu, Német-Palkonya, Kövesd, Kis-Tótfalu és Vókány községekből alakított

rácpetrei körorvosi állás

üresedésbe jöven, arra pályázatot hirdetek.

A körorvos fizetése 1200 korona és ingyen fuvar. Rácpetrén a halottkémi díj 1 kor., nappali látogatásért 1 kor., éjjeli 2 kor.

Egerágh, Herend, Lothárd, Szemely és Birjánra nappal 1 kor., éjjel 2 kor.

Magyarpeterd, Devecser és Kassán nappal 1 kor. 50 fill., éjjel 3 kor.

Vókány, Kistótfalu, Németpalkonya, Gyula, Belvárd, Nagy-Budmér és Kis-Budmérba nappal 2 kor., éjjel 4 kor.

Ivánbattyán, Jakabfalu és Kövesden nappal 3 korona és éjjel 6 korona.

Ha a körorvos egy községben — Rácpetrét kivéve — több beteget látogat meg egy napon, látogatási díjja a betegek közt úgy osztandó fel, hogy 1 napi látogatási összes díjja ugyanazon községben tíz koronánál több nem lehet.

Vagyontalanokat ingyen tartozik gyógykezelti és az orvosi rendelvény írásáért külön díj fel nem számítható. Az éjjeli idő este 8 órától reggeli 5 óráig számítható.

Felhívom a pályázókat, hogy az 1889. évi I. t. cz. 1—9 illetőleg az 1876. évi XIV. t. cz. 143. §-a értelmében felszerelt kérvényeiket **f. évi július hó 10-ig** nálam annál is inkább beadják, mert a később beérkező kérvényeiket figyelembe venni nem fogom.

A választás határidejéül **f. évi július hó 12-ik napjának délelőtti 9 óráját a rácpetrei körjegyzői irodához** ezennel kitűzöm.

Pécsett, 1900. évi június 19-én.

Waniss Sándor,
 főszolgabíró.

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

A régi párt.

Pécs, 1900. június 22.

Tisza István gróf. a jókedvű adakozónak a fia, aki apjának a közügyekre fordított áldozatkészsége által zilálttá lett vagyoni helyzetét a saját közgazdasági tevékenységével oly fényesen rekonstruálta, Nagyváradról az országhoz intézett szövegében fölvilágosította a tévelygőket, hogy az a régi párt, a melyet édesapája annak idején elveinek szögregrealkasztásával létre hozott, változatlan elvekké, változatlan kormányzati szellemmel ma is él és uralkodik, amint ezt a régi prononcirozott híveinek a hatalom birtokában való meghagyása is fényesen igazolja. A volt nemzeti párt föltétlenül meghódolt ez előtt a kormányzati program előtt, mikor belépett a szabadelvű pártba s éppen úgy szögre akasztotta eddigi elveit, mint annak idején a papa, azzal a különbséggel, hogy a papa nem tette ezt ingyen, hanem nyomban átvette a párt kormányzatát, míg az Apponyiék potyára hagyták kívül az ajtón elveiket, mert ime egyik se lett még közülük miniszter.

Nem kell tehát kétségbeesniök azoknak, akik visszasírták a régi párthatalmi rendszert, a mely egyedüli és fő politikai dogmájául fogadta el a pártnak örökös uralmát a törvényhozásban, kormányzatban s a közélet minden terén, mely az ország ellenségének tekintett mindenkit, aki a párt kötelekén kívül állott s ennek meg-

felelően intézte a választásokat, a melyeknél irányadó elv volt, hogy a cél, t. i. a párt hatalmának biztosítása, szentesít minden eszközt; ehhez idomult a kormányzati politika, a mely minden intézkedésében, minden konkrét eset elbírálásánál főtekintettel volt a szereplő személyek politikai pártállására s a szerint mérte a jogot, törvényt és igazságot.

Természetes, hogy az új pártalakulásnak ama tényezőit, akik annak hangoztatása mellett vonultak be a kormány pártjába, hogy ott ezentúl az általuk hirdett kormányzati elvek fognak érvényesülni, az ifjú Tisza ilyenét kijelentései nagyon kellemetlenül érintették s volt vezéreik, Apponyi Albert és Horánszky Nándor siettek is dezavualni azokat, hangsúlyozva, hogy ők Széll Kálmánnak 1899. március elsején mondott képviselőházi beszédében kifejtett programja alapján leptek be a kormány pártba; ez a program pedig az ő elveiket valósítja meg, a mely a jog, törvény és igazságnak párttekinet nélkül való érvényre jutását hirdeti s nagyban elüt a régi Tisza- s méginkább a Bánffy-fele elvektől, a melyek mindenkor és mindenütt a párttekineteket helyezték előtérbe.

Azok a lappongó ellentétek tehát, a melyek eddig a Lloyd-klub termeiben forrongtak s a melyeknek kitörését magában a törvényhozás termében is nem egyszer lehetett tapasztalni, ezzel nyílt küzdelemre szólították a különböző nézetű táborokat

s reméhető, hogy Tisza István fellépése végre a helyzet tisztázására fog vezetni s megszünteti azt a természetellenes viszonyt, amelybe a régi ellenségeket az egy akolba való zsufolás juttatta.

Kétségtelen, hogy a régi szabadelvű-párt törzskarát, a Tisza-klikket Bánffy báró kibuktatása, az ellenzékkel megkötött paktum és Széll Kálmánnak a kormányzati irányelvekre nézve tett ama kijelentései, a melyek a nemzeti párt belépését lehetővé tették, a lehető legkellemetlenebbül érintették, mert mindebben megtagadását látták annak a fő-födogmájuknak, a mely minden egyéb dolgot alárendelt a párt érdekeinek. De azért nem váltak ki a párt kötelekéből, hanem várakozó álláspontra helyezkedtek, vajjon nem lesz-e lehetséges a megrendült párthatalmi dogmát régi uralmába visszahelyezni.

S ime most már elérkezettnek vélték az időt, a mikor ezt nyíltan proklamálhatják s a volt nemzeti pártiakat ezzel vagy kilépésre, vagy az előttük való meghajlásra kényszeríthetik, mert ha ezek szó nélkül elfogadják Tisza István itéletét, hogy a régi szabadelvűpárt amaz irányában, amelyet Tisza Kálmán honosított meg és Bánffy Dezső domborított ki egész meztelenségében, Széll Kálmán kormányra jutásával semmi sem változott meg, akkor el kell fogadniok azt is, hogy zászlóaru-
las utján jutottak a párt kebelébe, nem bolygathatják meg tehát a párt régi szervezetét sem, a mely abban a párt meg-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Nyolc év után.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
Írta: Jámbor József.

Most a tavaszkor láttam szülővárosomat viszont nyolc év után. Mikor az a kis kávédaráló, mely Zombor-Baja között közlekedik, a Rókus temetőhöz ért, — bár a nap utolsó sugara is búcsút intett a tájnak, kinéztem a kupé ablakán arra-felé, hol szülőházam állt; keblemet összeszorította valami és szerettem volna sirni. És mikor kiszálltam, a perronon a gázlámpa fénye által megvilágított alakok mind úgy néztek rám, mint messziről jött idegenre. Nem törődtem a sok kíváncsival. Letettem a podgyaszomat és a váróterembe mentem rendbe hozni kissé magamat. Kijövet első kérdésem volt az éppen mellettem álló hordártól, hogy nem keresett-e valaki? Furcsa kérdés volt részemről, de csakhamar felkaptam podgyaszomat s egy kocsiba vettem magam.

— Kocsis, szoltam oda, — „Horák“ szálloda. —

— Bocsánat uram, de a Horák szálló már nem létezik.

— Ejnye teringettét, hát csak nem nyelte el a Duna?

— Azt éppen nem, hanem — ha úgy tetszik — hát elviszem az urat a „Barány“-ba. — Hajtson — és a lovak közé vágott.

Az uton azon spekuláltam, hogy a manóba, a „Horák“ szálloda nem létezik. Talán ez a kocsis be van rugva, vagy engem akar bolonddá tenni? Nem tudtam magammal „dülőre jutni.“ Vagy talán boszúból teszi, a mennyiben a „Horák“ szálloda kapusa sohasem állt jó lábon a kocsisokkal. No majd holnap megtudom.

A „Barány“-hoz értünk. Oda ugrott a háziszolga és podgyaszommal előre akart futni. — Megálljon hé — kiáltok utána.

Kifizettem a kocsist. Megnéztem a numerusát: „14“-es. Még a fiakker száma is a multat idézteti fel velem.

— Hallja „14“-es. Emlékszik-e még a Zöldfa-utcára?

— Hogyne, uram. Hiszen ott lakom.

— Hát arra a fiatal gimnazista fiura, a kit egy hónapon át szánkón cipelgetett; aztán ott a Nagy-utcán megállt az orvos előtt, tudja a kit villanyoztak, a ki úgy kapaszkodott a fal mellett?

— Persze, hogy emlékszem. Igaz, hogy régen volt. Hanem azért még ráismernék!

— Hát, aki ne mondja. Itt van még egy forint, aztán menjen. Jó éjszakát.

— Köszönöm már ráismertem — és elhajtott.

Hátra nézek, hát nem látom az én házi szolgálomat. Odalépek a szálloda bolthajtásos kapujában levő csengőhöz és lecsengetem a háziszolgát. Alig szippantok kettőt a szivaromon, ott termett.

— Parancsol tekintetes ur?
— Hova vitte a podgyaszomat?
— Itt a kulcsa tekintetes ur. Második emelet, kettő.

Felmentem szállodai szobámba. A gyertya égett. Letettem a nagykabátomat és széjjel néztem. Mintha már valamikor lettem volna ebben a szobában. A kíváncsiság gyötört. Kileptem az udvari folyosóra és mintha ke-
restem volna valamit, a folyosó belső részére mentem. Kinyílik egy szoba és a pincér lép ki. Udvariasan meghajtja magát és köszönt.

— Keres valamit tekintetes uram?
— Mondja csak, micsoda szoba ez itt?
— A szinpad, — feleli mintegy büszkén.
— Nem lehetne benézni?

— Méltóztassék — és kizárja az ajtót. Egy darab gyertyát gyújtott. Azonnal felismer-
tem a „szinpadot“ és elmosolyodtam.
— Mondja csak pincér, micsoda ajtó ez itt a szinpad fölött — ?

alakítójának Tisza Kálmánnak és személyes gárdájának biztosította az uralmat, a többi párttagoknak pedig csak annyiban juttatott befolyást és érvényesülést, a mennyiben ezek magukat a klikk működésének támogatása által arra érdemesítették.

Nyílt titok, hogy a volt nemzeti pártot különállásának oly hirtelen föladására a kormánypartba való belépésére Széll Kálmán segélykiáltása bírta rá, aki már azon a ponton állott, hogy a nemzeti párt segítségével nélkül magában a pártban vereséget szenved a Tisza-Bánffy-klikkkel szemben. Nos, Tisza István nagyváradi beszéde, Apponyi és Horánszky nyilatkozatai után most már el kell válnia, vajjon a nemzeti párti segítőcsapatok bevonulása megerősítette-e Széll Kálmán pozícióját a saját pártjában annyira, hogy sikerrel szembeszállhasson az ellentétes irányú régi klikkkel.

A felhívás a keringőre elhangzott immár jobbról is, balról is; most már Széll Kálmán a sor, hogy válaszson, kivel akar lejtetni; mert azt a tojástanót, a melyet a kormányelnök a „régisabadelvű gárda” és az új kormányzati irányt valló tábor között eddig szólóban lejtett, megunták itt is, ott is. Tisztuljanak hát az eszmék, hogy világosan láthassuk, kinek van igaza; annak-e, aki a régi szabadelvűpárt változatlan irányára esküszik, vagy annak, aki változott szellemet hirdet, a mely egyenes ellentéte a régi iránynak s kizárja a régi irányzathoz még mindig görcsösen ragaszkodók együttműködését az új éra hűveivel.

Hirek.

Pécs, 1900. június 22.

Akárca nálunk.

A minap egy szép szőke asszonynál voltam uszonán, egy pár bohókás asszony társaságában. Alig hogy a kávés ibrikek lekerül-

- Ez a kettős számú vendég szoba.
- Köszönöm.

A gyertyatartójára tettem negyven fillért. Mennyire hajlongott! Siettem vissza szobámba. Ledőltem a pamlagra és ismét mosolyogtam, aztán elkezdtem nevetni és a vége egy hatalmas kacagásban végződött. Önelégülten emelkedtem fel helyemről. Kitérültem a nevetés okozta könnyeket szememből és néztem az ajtóra, már tudniillik a »szinpadra« nyíló ajtóra. Nem néztem, de bámultam. Azt kérde valaki tőlem, hogy lehet egy ajtót megbámulni? A ki tudja az nem kérde, de van, a ki nem tudja. Elmondom.

Valami koncertet adtunk, mi a bajai gimnázisták. Ha jól emlékszem, Urnapja volt. Az énektanárunk az olyan magas ember volt, hogy ha szivarra akart gyujtani, aztán ha épen egy másodévestől kért tüzet, már a ki dohányozni szokott, hát az atyafi székre állt és úgy tartotta a gyufát a tanár ur szivarja elé. Lehajolni az ének tanárunk egyáltalán nem szeretett. Különben konyhamester volt a rendházban. Mondom koncertezni óhajtánk, az előadást megelőző délután próbára mentünk. Egyenesen a »Bárany« szálloda Nro 2-be. Örömmujongva rohantunk Thália oltárának katedrájára. A nagy öröm közepette nem jutott eszébe egyik vezetőnknek sem, hogy megvizsgálja a szinpadot, vajjon elbir-e hatvan diákgyereket, mivel ennyien lehettünk. Igazság; egy-

tek az asztalról, megindult a nyelvecskék ki-mondhatlan pajkos pergése erről is, arról is, hiven a helyi szokáshoz. Végre, a midőn már minden távollevőt eléggé megszapultak, kicagcagtak, reám került a sor.

— Jenő — szolt hozzám a kis patikusné — de elgondolkozik, csak nem szerelmes?!

— Valami gonoszon törtem a fejemet, — szoltam.

— Ugyan?!

Az asszonyok menten elhallgattak s kíváncsian tekintettek rám.

— Lopni akartam, de . . .

— Mit?

— Csókot?

— Szívet?

— Nem, sem csókot, sem szívet, hanem azt a kis fakó emlékkönyvet.

— Persze, hogy megtudja titkomat, azt nem szabad.

— Tudom — feleltem — hogy nem szabad és hogy a lopás beleütközik a büntető törvénykönyv nem tudom hányadik paragrafusába, de hát a bíróság enyhítő körülménynek szokta venni a tettes beszámíthatatlanságát.

— Ön beszámíthatatlan?

— Ha . . . ha . . . ha . . .

— A mennyiben . . .

— Szerelmes.

— És ki az a . . . a . . . szerencsés halandó?

— Bizony Isten megmondom, ha sokat fagatnak.

— Hiszen azt akarjuk.

— Persze.

— Persze.

— Kimondjam?

— Ki.

— Itt van közöttünk.

— Közöttünk? Ez érdekes.

— És ki az?

— A legszebb.

— A nevét, a nevét.

— Közöttünk a legszebb. A nevét nem árulom el.

Volt általános pirulás.

— Nos, — szolt kis szőke háziasszonyunk — ön szerelmes a legszebbe közöttünk, ezzel már mindent megmondott. De mi már kifogytunk a pletykából, mondjon már most maga is valamit.

— No jó, tehát . . .

— Érdekes?

harmónium, meg egy hosszú szárnyu Bösendorfer-féle zongora is volt a szinpadon. Tenor secundok voltunk vagy tizen. Ott foglaltunk helyet a Bösendorfer szárnyánál. Mellettem állt valami Dizendori nevű jó kövér hatodéves. Szóval elhelyezkedtünk.

Az énektanárunk int és mind valamennyien tátott szájjal rákezdtünk a »Dombtetőn áll kápolna« dalra. A második versszaknál a »piano« és mindegyikünk keze ludbört fogott. Meghalt a magunk éneke. És ime a következő pillanatban, mert a sors így akarta: brrr . . . és egy hatalmas remegés kíséretében megingott a szinpad alattunk. Kibálás, jajveszélés közepette potyogtak a kisebbek egymás hátára. Persze mi, már én és a szomszédom biztosan álltunk, mert épen gerendán voltunk. Ezt meglátja az énektanárunk és dühösen oda kiált; mit bánulnak. És a másik percben, mert a Bösendorfer egy lökést kapott, kettőnk a falhoz szorított. Én valahogyan kiboncoltam magam, egy ugrás és lent voltam abban a szobában, ahol most voltam szállva. No persze azután következett részemről az igazi kacagás. Ha nem akad valaki, aki egy pohár vizet nyom a kezembe, hát megszakadtam volna a nevetésben. No ilyen mulatságot életemben még nem ettem. Gondoltam milyen lesz a vége a koncertünknek, ha így kezdődik? Hanem azért mégis sikerült. Azóta van nálunk szinpad, amelyik nem egyhamar szakad le. Talán nem is jutott volna eszembe, ha nem

— De még milyen.

— Pikáns?

— Mint két kiló kaviár.

— Ah . . . ah . . .

— X. ügyvéd és Y. birtokos elválhatlan jó barátok voltak.

— Csak voltak? Ugy tudjuk . . .

— Ha nagysádék jobban tudják, ám, én hallgatom — szoltam tettetett bosszankodással.

— Nem, nem. Nem szólunk közbe, csak folytassa.

— Tehát X. és Y. úgy nejeik között is ritka intim barátság állott fenn már évek óta. A mult napok egyikén X. magával hívta egy ügyének tárgyalására a közeli városba. X. az uton vette észre, hogy pénzt nem hozott magával. Odafordul tehát Y. barátjához.

— Ugyan édes barátom, erszényemet otthon felejtém, nem segíthetnél ki vagy ötven koronával?

— Szívesen — felelt Y. s átadta barátjának a kért összeget.

Haza jöve, Y. a kölcsönvett összeget egy boritékba csomagolva, átküldte Y-hoz.

Y. kezébe vette a boritékot, a melyen csak ezen egy szó volt írva: »titkos«, a pénzüsszeget eltette, míg a boritékot összegyűrve, kabátja zsebébe csuszta. Néhány napra Y. urnak el kellett utaznia. Távollétében neje, a ki őt — melleleg legyen megjegyezve — rendkívül féltette, kutatni kezdett férje holmijai között. Nem kellett neki soká keresgélni s már is kezébe került a végzetes levélboriték, a melyen a nyomtatott feliraton kívül: X. köz- és váltó ügyvéd s míg a cím teljesen hiányzott, csak ezen egy szó volt írva: »titkos«. A kis ügyvédné izgett-mozgott, de akárhogy forgatta is a titkos boritékot, rejtély maradt előtte. A boriték X. ügyvéd irodájából származik, hanem ki küldte. Az ügyvéd? Nem. Az iroda vezetője? Nem. Az ügyvédné? Hopp. Meg van. Ez az ügyvédné írása. Persze férjének küldte, valami randevun. Bizonyosan. Hja, ilyenek a férfiak, ilyenek a jóbarátok. Y. ur haza jött. Hogy micsoda jelenet játszódott le köztük, azt . . .

— Képzeli . . .

— Ha . . . ha . . .

— És hogy adta X-né?

— Akár egy orsolya-szüz.

— Hiszen még be sem fejeztem.

— Elválnak . . . több mint bizonyos.

találkoztam volna olyan véletlenül azzal a pincérel.

Mert elfáradtam az utazásban, lefeküdtem. Másnap reggel úgy zörgettek föl. A reggeli után első dolgom volt meggyőződést szerezni, hogy csakugyan nem létezik a »Horák.«

Ugy volt. A régi mulató kert virágos kertté lett átvarázsolva. Tehát csak fuit.

Elmentem egyik jóbarátomhoz. Persze nagyot bámultak rajtam és annyira, hogy szinte röstelleni kezdtem a dolgot. Végre megszólalt a Gyóger.

— Hát téged mi szél fujt ide?

— A mecseki — feleltem nevetve. Csak úgy bácskaian csakhamar kijelenté, hogy vendége vagyok egész nap.

— Barátom, az nem lehet.

— Micsoda? No hát csak ülj le.

Alig ülök ott egy óra hosszat, jön be egy hordár az én podgyaszommal.

Nagyot néztem. De hát ez arra felé Bácskában szokás jó barátok közt. Beletörődtem. Ebéd után kimentünk a »Sugovicá«-hoz. Ez a Duna egyik mellékága, mely a város partjait mossa és Bezdánál ismét a Dunába ömlik. Nevét a rácok adták neki.

Ide jöttünk ki sétára. Séta közben előhoztuk az ugynevezett picézést. Egyszerre az én Gyógerom a vállamra teszi a kezét:

— Te, emlékszel-e a Vládóra?

— A Szabov? . . .

— Arra igen.

— Dehogy válnak. A félreértés nyilvánvalóvá lett és . . . és . . . ime itt az ablak alatt máris együtt sétálnak.

— Kitűnő.

Hegyháti.

Napirend 1900. június 23-án.

Naptár: szombat, június 23. — Róm. kath.: Szidónia. — Prot.: Szidónia. — Görög-kel. (június 10.) Timót. — Zsidó: Sivan 26. — Nap két 4 óra 4 perckor; nyugszik 7 óra 56 perckor. — Hold két éjjel 2 óra 45 perckor; nyugszik délután 3 óra 10 perckor.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg idő, éjszakai csapadék és zivatarok várhatók.

— (Személyi hir.) Br. Fejérváry Imre főispán ma este nyolc órakor a budapesti gyorsvonattal hazaérkezett. — Tormay Károly alispán szintén tegnap este a nyolc órai gyorsvonattal Pécsre hazaérkezett.

— (A gimnázisták hangversenye.) Hoztuk már annak az ünnepélynek a műsorát, melyet a főgimnázium ifjusága rendez e hó 24-én d. u. 5 órakor a Kath. Kör disztermében azon célból, hogy a maga részéről is hozzájáruljon azon emlék létesítéséhez, mely az ő b. e. jótévőjüknek, Zsinkó István kanonoknak nevét fogja megörökíteni. A vizsgálatok nehéz napjaiban is kitartó szorgalommal és buzgó lelkesedéssel készültek az ünnepélyre, a mely iránt az egész városban nagy érdeklődéssel viseltetnek. Őszintén óhajtjuk, hogy ez az érdeklődés tettekben is kifejezésre jusson s a közönség, mely oly szívesen kereste föl mindig az ifjuság előadásait, most, mikor ily szép kegyeletes cél megvalósításáról van szó, kellő pártolásban részesítse dicséretes törekvéseit. Jegyeket Domján Izidor könyvkereskedésében válthatni vasárnap délig, onnan kezdve a Kath. Kör földszintjén.

— (Államvizsga.) A jogakadémia vizsgálobizottsága előtt Fischer Béla és Hegedüs Valér végzett joghallgatók, az államtudományi államvizsgát egyhangú képesítéssel letették.

— (Jézus szent szive.) Ma ülte a kat. egyház Jézus szent szívének ünnepét, mely az egyház nyelvén szólva »festum chori« azaz templomi ünnep. Ez alkalommal a székesegy-

— Hogyne.

— Hát arra, mikor ott és a Sugovica másik partjára mutatott, — picéztünk. — Egy nagy régi fűzfa ágai még mindig ott fürdenek a Sugovica hullámaiban. Ott állt három tutaj. A Vládón világos szürke, új ruha volt.

Tudtam mire céloz.

— Mikor az a kilós harcsa berántotta a vízbe, én meg egy fát nyújtottam feléje, nehogy a harcsa a mi Vladimirunkat magával ragadja.

— Aztán — kontrázott rá barátom — kinyújtóztam a tutaján, hogy megszáradjon a ruhája.

Hát mondhatom kitűnően éreztem magam otthon. Harmadnap kimentünk a hajó állomáshoz. Még mindig tartott a jókedvem, elannyira, hogy majd le késtem a »Maros«-ról.

A nagy Duna visszhangzott a hosszú mély hangú fűtüléstől és gyors egymásutánban következő tikitaka s a »Maros« hátat fordított szülővárosomnak.

— Szervusz Gyóger — kiáltok a hajóról, egy kalapemelés és végkép elbucsuztunk egymástól. Mikor idehaza elmeséltem élményeimet szülővárosomból épen vacsoráztunk. Egyszere szünet állt be. Én elkezdtem végtelenül hahotázni, nem tudták mi lelt. Nekik is elmeséltem a koncert előjátékát — nyolc év után.

házban Valter Antal kanonok mondta az ünnepélyes szent misét délelőtt 9 órakor. A belvárosi plebánia-templomban a plébános mondta az ünnepi szent misét.

— (A dalárdák.) A folyó hó 28-iki monstre-hangversenyre a pécsi összes dalegyesületekben nagyban folynak az előkészületek. Ma este tartotta a Pécsi Dalárda és a Polgári Daloskör együttes próbáját a Pécsi Dalárda helyiségében. Vasárnap délután lesz az első összpróba a községi polgári s belvárosi leányiskola udvarán az összes felkért dalárdák s a katonazenekar részvétele mellett, Hoffer Károly karnagy vezetése alatt.

— (A somogy megyei hitelszövetkezet szövetsége) Pallavicini Ede ögróf elnöklete alatt tegnap tartotta meg Kaposvárott közgyűlését. Az intézőbizottság megválasztása után Pirkner földmívelési osztálytanácsos, Darányi miniszter kiküldöttje a tojás-termelésről és értékesítéséről érdekes szakelőadást tartott. A miniszternek ezután köszönetet szavaztak. Széchenyi Imre grófnak a gazdák biztosító szövetkezete tárgyában tett indítványát elfogadták. A gyűlésen 59 hitelszövetkezet képviseltette magát. A közgyűlés után az ögróf társas ebédet adott.

— (Elbocsajtás a honvédség kötelekéből.) Harmos Árpád dr., pécsi 8-ik honvédhuszárezredbeli tartalékos segédorvos, a honvédség kötelekéből saját kérelmére elbocsajtott.

— (A Zsolnay-gyár önkéntes tűzoltói) folyó hó 24-én az üszöghi erdőben nyári ünnepélyt rendeznek. Belépti-díj személyenkint 50, katonáknak örmestertől lefelé 30, gyermekeknek 14 éven alul 20 fillér. Kezdeté délután 3 órakor. A vendégek különös mulattatására a délután folyamán bemutattnak a legújabb konfettik, bombák, tombola és világposta. A táncszünetek alatt tréfás mulatságok tartatnak. Kedvezőtlen idő esetén az ünnepély 8 nappal később tartatik meg. Este az erdő fényesen kivilágíttatik.

— (Megharapott asszony.) Peja Jánosné pécsi lakosnőt a megyeri-utnál a vasuti átjárónál Bakó József vasuti őr kutya tegnap este a lábán megharapta. A megharapott asszony sebeit az orvosok kiégették. A kutya pedig a gyepmesteri telepre került megfigyelés alá.

— (Kinevezés.) A kereskedelemügyi miniszter Nits István, szegzárdi áll. szőlészeti és korászati felügyelőt központi szőlészeti és borászati felügyelővé nevezte ki a IX. fizetési osztályba.

— (A 4-ik hadtest őszi gyakorlata.) A budapesti 4-ik hadtesthez tartozó csapatoknak ez idén nagyon könnyű és rövid gyakorlatuk lesz Cegléd környékén. A hadtestgyakorlatra augusztus 19-én indulnak a különböző fegyvernembeli ezredek Cegléd környékére, a hol 21-én kezdődnek meg a dandárgyakorlatok és augusztus 27-éig tartatnak. Ugyan e hónap 28-án a hadosztály gyakorlatokat végzik a csapatok egészen szeptember 3-ig, a mikor Lobkovitz herceg hadtestparancsnok veszi át a vezényletet 7-éig. Aznap lesz Vecsésen az ünnepélyes lefúvás. Szeptember 8-án szabadságolják a 3 éves kiszolgált katonákat, a kiknek, mint az öreg bakák mondják, csak 74 kis napjuk van

bátra, ebből is a fele éjszaka. Az őszi gyakorlaton érdekes ujtást hoz be a 4-ik hadtest élelmezési bizottsága. Ugyanis a táborozások alkalmával fekete kávé és kőménymagos reggeli helyett nem szalonnát, hanem szalámit fog kapni a legénység. Csak hogy olyan kis porciót kap egy-egy katona, hogy az aligha fogja csillapítani a farkas-étvágyat.

— (Elmebeteg leány.) Tegnap este nyolc óra tájban nagy népcsoport kísért végig be a városba egy szerencsétlen leányt. A néptömeg élén mindkét kezében egy-egy szőlőkarót tartva jött, érthetetlen szavakat kiabálva a leány, akiről mindenki láthatta, hogy elmebeteg. A rendőrök vették pártfogásukba idebenn a szerencsétlen teremést, akit Graumann Annának hívnak s Német-Ürögre való. Hazulról megszökött s bejött a városba s most a városházán őrzik, míg anyja érte jön s haza viszi.

— (Képes levelezőlapok.) Idők jele, még pedig jobb idők jele, hogy a képes levelező lapok agiója vagy ötven perccel csökkent. Mindenesetre jelent annyit, ha többet nem is, hogy a látképes levelező lapok napjai meg vannak számlálva. Közös sorsa ez egyébként minden emberi intézménynek. Még nem szűnt meg a küldözgetési kedv, de meg fog szünni egészen, a mennyiben a nevezett cikknél sokkal nagyobb mérvet öltött már a kínálat, mint a kereslet. Ez üdvösséges áramlat okozta aztán azt, hogy most tíz krajcárért vehet bárki olyan képes lapot, mint azelőtt husz krajcárért. Hiába, mégis csak helyeslendő a szabad verseny, minő mesés o'csóságot teremt! Mert bizony az is lényeges különbség, hogy egy darab közönséges képes levelezőlapért csak három krajcárt kell fizetni öt krajcár helyett. E tetemes árendemény hivatva lenne az egykor dühöngő lázt felujtani, minek sikerében azonban kötve hiszünk.

— (Elfogott betörő.) Szigetvárról írják lapunknak, hogy Berec József többszörös betörőt tegnap este Hegyessy János főszolgabíró az ottani »Fortuna« korcsmában elfogatta. — Éjjel 12 óráig folyt a kihallgatás, melynek folyamán már három betörését beismerte. A vizsgálat tovább folyik.

— (Vakáció.) A diákjaink már lassacskán körülbelül mindannyian lepakolták a vizsgákat s kezdetét vette a vakáció. Azonban nemcsak a mi pezsgővérű ifju diákjaink várják oly nehezen a nyarat, a vakációt, hanem a hivatali íróasztalok fölött görnyedő »beamter« urak is, kik bizony-bizony megérdemlik azt a vakációt, melyet a nyári hónapok alatt »roncsolt« egészségük helyreállítása céljából engedélyezni szokott a felsőbbség. Már kezdenek lassacskán szállinkózni a négy-öt hét szabadságidő iránti kérvények, melyek rövid idő múlva, a nagy meleg előrehaladtával valóságos kérvény-záporra fogják magukat kinnöni s melyeknek felhozott s orvosi bizonyítványokkal is igazolt számos indoka közül az a legigazabb, hogy meleg, kiállhatatlanul meleg van s hogy rettenetesen kínos ilyen kutya melegben íróasztal fölé görnyedni.

— (Elhaszánták a lábát.) Fonyódi József pellérdi lakos a napokban kint járt a nagy réten, hogy tehenének füvet kaszáljon s magával vitte öt éves leánykáját is, ki, míg apja kaszált, ott játszadozott a fűben. Hirtenlen azonban velőt rázó sikoly hallatszott a

magas fűből s a megrémült apa halálra váltan látta, hogy a kis leány észrevétlenül olyan közel került a kaszához, hogy az éles szereszám csontig megvágta a lábát. A szerencsétlenül járt kis leányt kétségbeesett szülei be szállítják a pécsi kórházba s remélhető, hogy a véletlen baleset nem fog végzetes következményekkel járn.

— **(A sors és a patikusok.)** Eddig az volt a szokásban a közköltésen gyógykezelt szegénysorsu betegeknél, hogy azok bármely gyógyszerárba mehettek az orvosi rendelvény elkészítéseért. A gyógyszerészek azonban ebbe sehogysém tudtak beletörődni s addig instanciáztak a belügyminiszternél, míg az egy leiratában most megengedte, hogy *bizzák a sorsra* a patikusok, hogy ki legyen az a szerencsés, kinek gyógyszerárban felévenként az összes szegénysorsu, közköltésen gyógykezelt betegek orvosi rendelvényei kiállítandók az országos betegápolási alap terhére? Vagyis leiratilag elrendelte a miniszter, hogy tartanak maguk között sorshuzást a gyógyszerészek; így legalább se konkurrenca, se protekció, se népszerűség nem játszik közbe, hanem egyedül a sors. Az első sorshuzást most ejtették meg s Göbel Kálmán terenciek utcáján levő gyógyszerárba kerülven ki elsőnek a sors urnájából, e gyógyszerárban készítenődők az összes szegénysorsu betegek receptjei a folyó év július 1-től bezárólag december 31-ig. Ime tehát a belügyminiszter bölcsesége így vetett véget a patikusok egymás közti versengésének. *De kérjük a bölcs városi Tanácsot, hogy neki egy szava sem volt ehhez a barbárok korába való rendelkezéshez?* Hiszen az istenitélet formáját viseli magán ez a bölcs rendelkezés s nem istentelenség-e a szegény nép életével imigyen kalmárkodni?! Menjenek ki a nemes városi tanácsosok lakni a pécsváradra, vagy a mohácsi országútra; ez megvan jó egypár kilométer a Göbel patikától s próbálják meg, hogy ha sem városi kocsi, sem privat fiakker, de még csak hivataliszolga sem áll a rendelkezésükre, hanem egy kis gyereket kell a gyógyszerért elküldeniök — mint történik ez a szegény népnél — mikorra ér az a gyógyszerrel vissza ebből a sors által kijelölt patikából a több kilométernyire fekvő beteg lakásához?! Addig a nemes tanácsbeli urak — tekintve a sok munkától meggyötört gyenge testi szervezetüket — bizony utolsót hörögnek s hamarosan üres lesz a toronyalja. S a legközelebbi félévben ugyanez fog állani, bármelyik patikát, akár a Sipőcét, akár a Zsigáét, akár az Errethét, akár a Kadischét huzzák ki a sors jóvoltából. Mert, hiszen patikáink olyan szerencsétlenül vannak elhelyezve, hogy a város külpontjaihoz egykép mind óriási távolságra esnek. Hát nem tudta a nemes Tanács a város térképét bemellekelni az ügyszó? Ha olyankor mákszemnyi különbséget is felmérnek, mikor új patika felállításáról van szó, ilyenkor nem kell a térkép, mikor száz és száz ember egészsége forog kockán?! És a bölcs miniszteri rendeletben még csak az a záradék sincs, hogy sürgősség esetén orvosi rendeletre más patika is kiszolgáltatható a gyógyszerert, nemcsak a sorshuzást által kijelölt? Reméljük azonban, hogy ez a rendelkezés nem fog sokáig fennállani és nem bizzák a sorsra a szegénysorsu betegek egészségét, csak azért, hogy a gyógyszerészeknek ne legyen terhükre a konkurrenca!

— **(Szökevény diákok.)** Tegnap este a kaposvári rendőrség táviratban értesítette a pécsi rendőrkapitányságot, hogy Kaposvárról két kis diák, Köpl Jenő és Hadinger Antal szülőiktől megszöktek és Pécs felé vették utjokat. Rendőrségünk a távirat alapján elkezdte nyomozni a szökevényeket s nem sokára kézre is kerítette őket. Természetesen az volt szökésük oka, hogy nem jól sikerült a vizsgájuk s megijedtek a szülői büntetéstől.

Az elfogott szökevényeket ma haza kísérték Kaposvárra. Budapestről is érkezett ma távirat Pécsre, hogy Bajusz Gyula, tizenhároméves és Rab Kálmán tizenötéves tanulók Budapestről megszöktek s Pécs felé vették utjokat. Ezeket azonban még nem sikerült elfogni, de keresik őket s ha megtalálják, ezek a szökevények is hamar visszaexpediáltatnak Budapestre.

— **(Jelentés a vizről.)** A főmérnöki hivatal a Tettye-forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a Tettye forrás vizszolgáltató képessége f. hó 22-én reggel hat órakor 5100 köbméter.

— **(A veszedelmes élet-elixir.)** Élet-elixir! A bölcsök hirhedt köve ez. De hogy mai nap is akadjon olyan tudományosan képzett ember, a ki ilyenek megtalálására szenteli életét, szinte hihetetlennek látszik már az. Párisban történt. Rastineuf dr.-nak rögeszméjévé lett, hogy feltalálja az élet-elixirt, a mitől friss erő száll a megrokkantba és megújodik tőle a vén ember. Pepecselt, kotyvasztott esztendőket hosszút és végre megtalálta a csodafolyadékot. És annyira meg volt győződve a hatásáról, hogy habozás nélkül ajánkozott rá, hogy beoltja vele öreg édesanyját. Az öregasszony habozott és akkor engedett csak, a mikor előzőleg fia is beoltotta magát a folyadékkal. Ezzel akarta meggyőzni az öregasszonyt, hogy nincsen abban a folyadékban semmi veszedelem. És az elixir be is vált alaposan. Tudniillik olyanformán, hogy három napi borzalmas kinszenvedés után meghalt az öregasszony, huszonnégy órával utóbb pedig a hóbortos fia. Semmiféle orvosi segítség sem segített rajtuk.

— **(Az időjós.)** Két uri ember sörözget a szecesszióban.

— Már akarki mit mond, Falb időjós-lása igazán bamulatos.

— Nő nem mondhatnám.

— Pedig jóslatai csodálatos módon válnak be.

— Hm.

— Pedig úgy van. Junius tizenhetedikére derős időt jóslt

— És?

— Akkor szökött meg a feleségem bitelezőmmel.

— Ah. Nő de ez csak egy eset.

— Van több is. Junius tizenkilencedikére rendkívül kritikus napot jóslt.

— És?

— Ismét bevált. Akkor érkezett hozzám anyósom, hogy leányának hozományát vissza követelje.

— **(Gyerekek tolvajbandája.)**

Egy gyerek-tolvajbanda ellen folytatja most a nyomozást a rendőrség. A három tagu tolvajszövetkezet tagjai különös előszeretettel a kereskedésekben loptak, hová hárman-négyen bementek valamit vásárolni s míg a többi alkudott, egyikük zsebredugta, amit ért. Ily módon több király-utcai üzletben loptak, de megdézsmálták egy cukrászda befőttes üvegeit is s e mellett loptak cipőt és edényeket is. Már három közülök kézrekerült s most büntársikat keresi a rendőrség.

— **(A khinai forradalom képekben.)** Transzvál kopár hegyei közt még ropog a fegyver, már is újabb világesemény köti le figyelmünket. A khinai emberirtó forradalom, a mely a legnagyobb izgalomba hozta a nagyhatalmakat, s a mely könnyen végzetessé lehet Európa békéjére is. Ilyen események alkalmával tűnik ki leginkább a képes pol. napilapok nagy előnye a többi ujsá-

gok felett. Ime, a Budapest már is megragadta az alkalmat, hogy megismertesse olvasóit a menyei birodalommal. Sikerült kivitelű illusztrációkban bemutatja Pekinget, a trónja vesztett khinai császárt, a ravasz anyacsászárnét, a lázadó boxereket, stb.; úgy, hogy az események folyásával egyidejűleg megismerkedünk az esemény színhelyével is, ugyszintén a főbb szereplőkkel. De a „Budapest” más tekintetben is becsülettel rászolgál arra a közkedveltségre, a mely negyedszázados pályafutása óta állandóan kíséri. Gondosan szerkesztett, magyaros izü élénk ujság, a melyet meglegedésére járathat bárki. A kitünő hirscholgalaton kívül, gondoskodik olvasóinak a szellemi szórakoztatásáról is. Így a többi közt állandóan két érdekfeszítő regényt közöl, a melyek közül az egyik könyvalakban jelenik meg. A kinek olcsó s jó pol. napilap kell: az most a félév alkalmával rendelje meg a „Budapest”-et. Előfizetési ára egy hónapra 2 korona, negyedévre 6 korona, félévre 12 korona. Az előfizetések a „Budapest” kiadóhivatalához (Budapest, IV., Sárkányus-utca 3. sz.) intézendők.

— **(A pécsi technikusok kirándulása.)**

Mint azt már egy ízben megírtuk, a pécsi technikusok társasköre folyó június hó 22—24 napján tartja felette érdekes és tanulmányos beliscei fa és tannin ipartelepre tervezett kirándulását. A pécsi technikusok társasköre a ma délutáni bárom órai vonattal indult el Kovácsfi Kálmán államépítészeti hivatali főmérnök vezetése mellett, Noskovicin csatlakozásuk van s ma esti 8 órakor érnek Beliscére, hol holnap, szombaton, június hó 23-án a teljes üzemben levő gyártelepet tekintik meg. Vasárnap a szépségük s vadregényességükről híres erdőségeket tekintik meg, a honnan a délutáni órákban közvetlenül (a telepre való visszatérés nélkül) vonaton Noskovicig, illetve Szent-Lőrincen öt Pécsre utaznak, hova vasárnap f. hó 24-én esti 7 óra 51 perckor érkeznek. A jelentkeztettek, illetve résztvevők, — számszerint tizennégyen — a következők: Kovácsfi Kálmán államépítészeti hivatali főmérnök, Bary István kir. kulturmérnök, Halász Géza kir. erdőfelügyelő, Hoffmann Ferenc bánya felügyelő, Kardos József kir. főmérnök, Rupprecht Nándor és Rupprecht István gépgyártulajdonosok, Seeh Jenő kir. főerdész, Szalay Dezső kulturfőmérnök, Szevera Oszkár bányamérnök, Trippammer Károly városi erdőtiszt, Zeis József a mohács pécsi vasut forgalmi főnöke, Beretvás Sándor magánmérnök, Klein László kir. mérnök.

— **(Szökés a várfogságból.)** Theresianstadtból, a hol az elnyomatás alatt oly sok hazafi raboskodott, írják, hogy Schittner gyalogos, a ki őrségen volt és a kinek Karras József fegyencet kellett kísérenie, azzal együtt nyomtalanul eltűnt. Karras 4 évi várfogságra volt ítélve, mert Schwädenben kvartélymesternek adta ki magát és több kereskedőt megcsalt. A csendőrség tegnap este kézrekerítette a szökött fegyencet és őrzőjét Bukersdorf egy korcsmájában.

— **(Fosztogató cigányok.)** Már ismét cigányokról szól az ének, kik a napokban a baranyavári járás néhány községében garázdálkodtak. Különböző községek előljárogásához nem kevesebb, mint tizenhat kisebb-nagyobb lopás híre érkezett, mely lopások elkövetésével egy vándor cigánybandát vádolnak, melynek tagjai a napokban vonultak át a községeken. A fosztogató cigányokat most érelyesen nyomozzák.

— **(Elfuvarozott vagyon.)** Kissé amerikai ízű cím, mely körülbelül úgy hangzik, mintha valamelyik New-Yorki ujság hasábjairól került volna hozzánk, alapjában pedig itt történt nálunk Baranyában, hogy egy derék, jóra való polgártárs elfuvarozta a vagyonát. Singl József jelenleg daróci-halmi lakos földművelő évekket ezelőtt fuvaros vállalkozó volt, vállalkozása azonban oly balul ütött ki, hogy annak deficitjét még most is sinyli, sőt a szegénységnek ama fokára jutott, hogy szegénységi bizonyítványa alapján, mint teljesen vagyontalan ember adómentességért volt kénytelen folyamodni. A sorsüldözött ember kérvényét — ki egész vagyonát elfuvarozta — felküldik a pénzügyminiszternek.

— **(Baleset.)** Gadó Máttyás fuvaros ma délelőtt téglával megrakott kocsijával a plébánia-utcán haladt lefelé, midőn a kerék hirtelen megakadt egy kőben. A nagy zökkenéstől a kocsis a lovak közé esett s szerencse, hogy az épen arra haladó Merkl István korcsmáros testi épsége veszélyeztetésével megfogta a küllőket, mert különben végzetessé válhatott volna az a baleset, melynek folytán a kocsis csak kisebb zuzódásokat szenvedett.

— **(Paprikás kofák — mint piacdörök.)** Irgalmatlanul hosszú stemplis írást lobogtatva járt fent ma délelőtt egy küldöttség a vármegyeházán, még pedig a helybeli paprikás kofák krémjének küldöttsége, melynek az volt a keserves panasza, hogy néhány a piacra jövő rác ember állítólag téglaporrall piszított rossz paprikát árul s ezek a mi derék paprikás kofáink hitelét is megrontják, mert most már ő tőlük sem mernek paprikát

venni a nagyságáék. Hogy ez a panasz nem-csupán a vidékről jövő paprikaárusítók konkurrenciája elleni védekezés s hogy mennyiben felel meg a valóságnak, azt majd az illetékes hatóság fogja kideríteni, hova a kofákat panaszuikkal utasították s természetesen nem a vármegye, melynek ehhez semmi köze sincs.

(A nyár.) A tavasz véget ért és beköszöntött hivatalosan a forró, kalászt érlelő, valódi nyár. A nap szikrázóbb lesz, fénye nagyobb és ereje hatalmasabb. És ezzel egyidejűleg megkezdődik mindenfelé az igazi fűrdőszezon. Akinek módjában áll, sietve menekszik a nagy hőség elől, valahova a felvidékre, ahol forrás viz bugyog a hegyekből és lombos árnyas erdő adja a hűvösséget. A szőlők is népesülnek a nyaraló városiak kitelepülésével. A mezőn pedig mindenfelé fenik a kaszát. Sargává érik hamarosan a gabonatermés és rövidesen megkezdődik mindenfelé az aratás.

— **(Élve eltemett kutató.)** Tolna-Szántón Bilec József udvarában kutat tisztított Szöke Péter 36 éves. szántói lakos. Beesteledvén, többször hívták fel, hogy hagyja abba a munkát, de a szorgalmas ember egészen be akarta fejezni munkáját, s felkiáltott, hogy a mig azt a néhány vödör sarat, ami a kutban van, fel nem küldi, nem jön ki a kutból; — de vesztére, — mert a másik percben a kut beomlott és maga alá temette a 7 ölnyi mélyen dolgozó munkást. Rögtön hozzá láttak a mentéshez, hárman is lementek kimenteni a szerencsétlenül járt embert, bár a kut újabb beomlással fenyegette őket; —

de minden igyekezetük hiába való volt, mert mire a szerencsétlenül járt Szöket a föld alól kihúzták, — már halott volt. Az előjáróság jelentésére a bírósági kiküldöttek másnap kijöttek a vizsgálat megejtésére. Az orvosok a hullát felboncolták és konstataáltak, hogy fulladás okozta halálát. Most már a bíróság lesz hivatva eldönteni, hogy kit terhel a felelősség. A szerencsétlenül járt Szöke Pétert vagyontalan özvegye és egy kis árvája siratja.

— **(A hőmérő reformja.)** Éppen kánikulába illő hír érkezett hozzánk Poroszországból. A porosz kormány ugyanis elrendelte, hogy ezentúl csak a Celzius hőmérő lesz érvényes a hivatalos használatban. A 80 fokra osztott Réaumur pedig ezennel szomorú száműzésbe mehet, a mi nem is nagy csoda Poroszországban, ha figyelembe vesszük, hogy Réaumur francia, míg Celzius vérbeli germán. Sajnos, hogy a hőmérők e harca nincs beto-lyással magára a hőmérsékletre, a mely most inkább hő, mint mérseklet. Szóval akár Réaumur, akár Celzius, de kutymeleg van.

— **(Elrepült ötforintos.)** Novák József szegzárdi lakos a napokban a budai-utcán haladva egyszerre azt vette észre, hogy a kezében tartott ötforintos elrepült. A szél röpiette el a ropogós ötforintost, mely egyenesen Mókus Jánosné zsébebe vándorolt, a ki azt megtaálta. Novák követelte tőle a talált pénzt; de erről mitsem akart tudni. Végre a csendőrség elé került a dolog, de Mókusné tagadásával szemben Bekes Róza és Bölcs-földi Katalin bizonyították, hogy ők látták, midőn Mókus Jánosné az elrepült ötforintost megtalálta.

— Ahhoz semmi köze — felelte ridegen. Ha becsületszavát adja, megkapja az utlevelet.

— Becsületszavamra, tőlem nem tudnak meg semmit.

— Helyes. Itt az utlevél.

— Mikor menjünk? — kérdezte most Jess a kapitány.

— Vagy rögtön, vagy semmikor.

— Még a táborba kell mennem, hogy bejelentsem távozásom.

Egy óra múlva már utban voltak. A két fegyveres búr elkísérte őket.

Nemsokára megállt a kocsi az előtt a ház előtt, melyben Frank Müller a tábornokkal találkozott. Itt ebéd várt rájuk; egy hottentotta-asszony szolgálta ki őket. Kísérőik is melléjük telepedtek s egyik gunyos megjegyzést tett rájuk.

Johnnak arcába szökött a vér:

— Mit jelent ez?

— Azt, hogy a legszivesebben darabokra aprítanálak benneteket — mondta dühösen az egyik, nagyot csapva öklével az asztalra.

HUSZADIK FEJEZET.

Utközben.

John és Jess még vacsoráztak, mikor hirtelen kinyílt az ajtó: Frank Müller lépett a szobába. Gunyosan mosolygott.

— Nem megmondtam nektek — szólt a két búr

nak, amiért a zulukat elpusztították, mert ha meg nem teszik, ők bennünket semmisítettek volna meg. Most rajtunk a sor, Müller Frank s mint ön helyesen jegyezte meg: a köztársaságnak én leszek az első elnöke.

— És a második?

A vezér nézett.

— Ön vakmerő ember s a vakmerőség a karriér utja. Azt hiszem, alkalmasabb embert nem találnék erre a tisztre önnél. Okos feje van és egy okos fej sok boldog elcsábít. Sőt arról is meg vagyok győződve, hogy egy szép napon ön lesz a köztársaság igazi feje.

— Az én álmom is ez. Ha a tervem sikerült, kikergetjük az angolokat a zuluk és a natáliak segélyével s ha ezzel kész vagyok, kipusztítom a benszülötteket és csak annyit hagyok meg belőlük, a mennyi rabszolgának elég!

— Merész terv, de nem hiszem, hogy egyszersmind jó is. De ki tudja, hántha sikerül?! Próbálja meg. Ember tervez, Isten végez. Ön sem tehet egyebet, mint a mit a sors akar.

Coetzee elmondta Franknak, hogy Jess utlevelet kért John számára.

A beszélgetés közben hirtelen vakmerő eszméje támadt Franknak.

— Egy kérésem volna.

— És az?

— Két barátom számára utlevélre volna szükségem. Angolok Pretoriában tartózkodnak most s szeretnék a wakkerstroomer-i kerületben lakó rokonaikhoz utazni.

— **(A román király anyja meghalt.)** Sigmaringenből jelentik, hogy *Jozefin* hohenzollerni hercegnő délben meghalt. A hercegnő 1813. október 21-én Karlsruheban született, leánya volt az 1818-ban elhunyt Károly badeni nagyhercegnek és Beauharnais Stefánia grófnőnek, I. Napoleon császár örökbe fogadott leányának. Jozefin hercegnő 1834. október 21-én ment nőül Károly Hohenzollerni herceghez. A hercegnő halálát négy gyermeke, egymint: Lipót Hohenzollern hercege, I. Károly Románia királya, Frigyes porosz lovassági tábornok, Mária hercegnő flandriai grófnő, a belga trónörökös neje és számos unokája gyászolja. A hercegnét Sigmaringenben helyezik örök nyugalomra.

— **(Meghalt a börtönben.)** Életének legnagyobb részét fogságban töltötte el *Borda István* gyönki születésű fegyenc, a ki, folyó hó 17-én a szegzárdi fogházban meghalt. Az elhunyt megrögzött tolvaj és betörő volt, a kit 1893-ban 2 év és 6 hónapra ítélték el. A mint e fogságát leülte, megint lopott, — miért 3 évet kapott s alig szabadult meg, rá két hónapra a zombai templomot rabolta ki. Ez utóbbi bűncselekményeért 5 évre ítélte el a szegzárdi kir. törvényszék, melynek egy részét tölthette csak ki, mivel rabságából a halál elszólította.

— **(A ki nem fél a pestistől.)** San-Franciscóban, a kínai negyedben kiűtött a pestis. Hamarosan körülférték a városnak azt a részét s azóta onnan fertőtlenítés és vesztégár nélkül ember ki nem kerül. Egy

fiatal amerikai nő, *Mrs. Ella May Clemons*, a ki atyafiságban van a milliomos *Gould*-okkal, beoltatta magát a pestis-szérummal és a kínaiak közé ment. Az elhatározását persze nem volt olyan könnyű megvalósítani. Mert a hatóságok kezdetben ellenkeztek. De mikor a bátorszívű nő állhatatosan megmaradt elhatározásánál, végre is megengedték neki, hogy betegye a lábát a pestises területre. Kötelességévé tették azonban, hogy előzőleg beoltassa magát. A beoltás után *Mrs. Clemons* néhány napig roppantul beteg volt, de hamarosan lábra állott és önfeláldozó buzgalommal fáradozik már a nyomorult kulik között, hogy szenvedéseiken lehetőség szerint segítsen.

— **(Tolvajlás boszúból.)** Hertisz Imre, szabolcsi lakos felesége a napokban panaszt emelt a községi elöljáróságnál, hogy tyukójából valaki egy tojós tyukot ellopott. A káros panaszra folytán megindított nyomozás során aztán sikerült is nemsokára nyomára akadni a tyuknak, melyet Hertiszék szomszédja, *Vastag István* tyukójában találtak meg. A tolvajlason kapott asszony erősen tagadja, hogy lopni akart volna s azzal védekezik, hogy csupán meg akarta ijeszteni a lopással Hertiszéket, kik már régóta haragosai. Mindamellett feljelentették *Vastagnét* a bíróságnál.

— **(Veszedelemes lelet.)** Görögországban a navarini régi erődben, mely még a velenceiek építkezése, mint ezt a több helyütt alkalmazott velencei oroszlános címer mutatja, a napokban veszedelemes leletre akadt pár ember, kik régi fegyverek és pénzek után

kutattak az omladékok közt. Ásás közben egyszerre csak boltozatos helyiségre bukkantak, mely lőpor-kamrához vezetett s ebben, föltételezések szerint, 125 ezer kiló lőport találtak. A görög hadügyminiszterium rögtön bizottságot küldött ki, hogy állapítsa meg, miszerint a lőpor még használható s értékesíthető-e. A befolyó pénz fele a találókat, fele pedig a kincstárt illetné. Rhodusz szigetén a johaniták ősi várának kazamataiban 1850-ben négyszázéves lőport találtak, mely egészen használható volt. Az akkori török parancsnok el is adta s a befolyó pénzt természetesen a maga zsebébe folytatta.

— **(A feltámadt Orth János.)** Egy zürichi szállodában egy elmebajosnak látszó uriembert tartóztattak le, a ki *Orth János*nak, az eltűnt János főhercegnek tartja magát. Zavaros beszéde szerint kalandos utazása közben sok kincset szerzett, melynek megérkezését várja; azonkívül érdekes könyvet irt, melynek európai kiadót keres. Olaszországból jön. Firenzében 43 napig fogságban volt, mert azt követelték tőle, hogy mondjon le az osztrák főhercegi címről és egyszerűen a toskánai nagyherceg címet tartsa meg, a mit ő állhatatosan visszautasított. Hogy mi a valódi neve, még nem nyomozták ki; németül, olaszul és franciául beszél és modora uri emberre vall.

— **(Az inas merénylete.)** Berlinben *Klaun* udvari fényképész ellen vakmerő rablógyilkoságot kísérelt meg tizenhat éves inasa, *Hill Hugó*. Négy órakor belopózkodott

— Nem szeretek utleveleket kiállítani. Az efajta utas megannyi kém.

— Csak nem fogja ezt a csekélységet megtagadni, tábornok?

— Igaza van, nem mondok nem-et, de ön felelős a védenecéért. Irja meg az utlevelet, majd aláírom.

Mikor Müller Frank magára maradt, elégtlenül mosolygott.

— Kezembem vannak ellenségeim! — ujongott. Ezt az alkalmat jobban ki fogom használni, mint a vadászat napját. Azután pedig Bessiehez megyek. Azt hiszem, az öreg Croft is elbucszik majd az életétől, de nem tehetek másképp. Jess kedvéért, aki hatalmamban lesz, majd csak engedékenyebb lesz az a kis vadóc. Tisztességes a szándékom: feleségül akarom venni. Mindig az volt a jelszavam, a boldogsághoz három tényező szükséges: pénz, szerelem és hatalom. Meglesz mind a három! Ma már jóformán a leggazdagabb ember vagyok Transzváliban. Egy hét múlva az enyém lesz a szivem választottja és néhány év múlva a hatalom is hozzám szegődik. Így már érdemes lesz élni!

TIZENKILENCEDIK FEJEZET.

Jess utlevelet kap.

Másnap a Coetzeeval való találkozása után Jess lázasan csomagolt. John egykedvűen segédkezett neki. Nem bizott abban, hogy utlevelet kapnak, de gondolta: szórakozásnak is megjárja a készülődés.

— Jess, jöjjön csak ide! — szólt hirtelen.

— Mit akar?

— Beszélni akarok magával.

— Itt vagyok.

— Elkészültem a csomagolással; csak ezt akartam jelenteni.

— És ezért hívott?

— Természetesen. A kedvében jártam, hogy lustának ne mondjon. Most pedig elkezdhetjük a kipakolást.

E percben a háziasszony jött hozzájuk; arcán felindulás látszott.

— Megérkeztek a foglyok — mondta — s egy bűrtől hallottam, hogy utlevelet hozott valami angol katonára számára. Ugyan ki kaphat szabadlevelet?

— Nekünk hozta! — káltott örömmel Jess. — Végre hazamehetünk.

Rövid idő múlva két fegyveres búr érkezett; zord arcu, marcona alakok. John fogadta őket.

— Niel kapitány? — kérdezte az egyik angolul.

— Az vagyok.

— Levelet hoztam önnek.

John felbontotta. A tartalma ez volt:

„Sir — e sorok átadója utlevelet kézbesít önnek, mely szabad utat biztosított Croft kisasszonynak is. Az egyetlen feltétel, melyet kormányunk kiköt az, hogy nem visz híreket Pretoriából. Ha erre becsületszavát adja, átveheti az utlevelet.”

Aláírva nem volt az angol nyelven irt levél.

— Ki írta ezt a levelet? — kérdezte John a búr küldöncétől.

gazdája hálószobájába s több baltacsapást mért a fotografus fejére. A sebesült elvesztette eszméletét. A fiu erre egy bőrtáskából kivette a pénzes szekrény kulcsát s kivett a kasszából százötven márkát. Klaun e közben magához tért, a mit a merénylő észrevett s követelte tőle, adja elő értékpapirokait. Klaun megtagadta azt, a mire a fiu revolvert szegezett a homlokának. A fotografus kiugrott ágyából s dulakodni kezdett támadójával. A lármára figyelmessé lettek az ablak alatt járókéló rendőrök és a házbeliek. Az inas is észrevette, hogy baj van s még egyszer fejbe vágta baltájával a gazdáját, kimenekült a lakásból s a padlásra szaladt. Onnan a padlás ablakán kibujva, a szomszédos ház tetejére szökött. A rendőrök meglátták. A fickó nem ijedt meg tőlük, sőt lekiáltott rájuk;

— Jó reggelt, uraim! Hogy vannak?

A padláson elrejtőzködött, de a rendőrök rátaláltak és letartóztatták. Klaun sebesülése veszedelmes.

— **(A bacillusok az iparban.)**

A bacillusok közt vannak olyanok is, melyek igen becses festőanyagot választanak ki, illetőleg némely bacillus igen élénk színű. Megszületett hát az ötlet, hogy ipari célokra alkalmazzák. Éppen a legveszedelmesebbek azonban a színes bacillusok. Egy amerikai vegyész mégsem riadt meg s úgy főzi le a bacillusokat, hogy hasznát huz belőlük: tenyésztik őket, festőanyagul kiválasztja s azután gondosan elpusztítja a gonosz kis holmit. Egy baltimori nagyiparos valóságos bacillus-majort rendezett be, a hol bacillus-aszalók vannak. Ipari célra veszik újabban hasznát a borzató csipésű tarantellának is. Ausztriában gondosan tenyésztik hálója végett. A tarantella hálójából olyan szálát sodornak, mely sokkal könnyebb s jóval erősebb, mint a selyemszál. Léggömb készítésére alkalmas. Minden tarantella középszámitással harminc méternyi olyan matériát termel, melyből nyolc összesodorva elégséges fonálnak.

— **(Elkésett szalonkák.)** Tolnában rendes vadászati időszakban is ritka a szalonka, annál meglepőbb, hogy a közalapítványi uradalom öcsényi erdejében a napokban szalonkák jelentek meg, melyekből az erdővéd pár darabot vadászszákmányul ejtett.

— **(Nihilisták mozgalma.)** Az orosz nihilizmus, mely — legalább a látszat szerint — oly hosszú idő óta aludt, ismét ébredszik. Ezuttal Rigából érkezik a hír, hogy készül valami a cári uralom ellen. A mozgalomban legnagyobb szerepet játszanak a rigai egyetem diákjai, a kik titkos szövetséget alkotnak és a nép között anarchista röpiratokat osztogatnak, melyek gyilkosságra és gyújtogatásra bujtogatnak. Ilyen röpiratokat mindenfelé találtak, még a templomokban is, noha a rendőrség a legnagyobb erélyt fejt ki, hogy az izgatokat kézrekerítse. A nyomozást persze nagy titokban folytatják, úgy hogy még a lapoknak sem szabad írniok róla, de a kedélyekben nagy a nyugtalanság és félnek, hogy rövid időn belül megismétlődnek a tavalyi jelenetek.

— **(Az arany országában.)** Klondykeban tudvalevőleg sok az arany, de kevés az asszony, úgy hogy a női nemnek sehol olyan jó dolga nincs, mint az arany or-

szágában. Ennek az állapotnak a következtése, hogy Klondykebe még azok a nők is bizakodva mehetnek, a kiknek másutt már nem zöldel a remény fája. Így most — mint new-yorki ujságok írják — egy negyven-tagu balletkar indult az arany termőhazájába, még pedig egy olyan balletkar, mely messze maga mögött hagyta már az élet nyarát. Állítólag olyan hölgyek is vannak köztük, a kik akkoriban pillantották meg a napvilágot, mikor New-yorkot is New-Amsterdammak hívták; de bizonyos, hogy a legfiatalabbak éveinek száma is, ha nem hölgyekre, hanem borra vonatkoznék, kincset jelentene. A ki pedig mosolyog ezen az expedíción: rosszul cselekszik. Tekintve, hogy Dawson Cityben a múlt évben két aranyásó egy ötvenkét éves hölgy kegyei miatt vívott párbajt: az üdült koru ballettáncos nők vállalkozása nem is olyan céltalan valami.

— **(Marquis és chansonette.)**

Notarianni Róza római chansonette, a ki jelenleg Rosina di Franchi néven most Nápolyban játszik, röviddel ezelőtt közelebbi viszonyba lépett *Mirabello* marquissal. Az énekesnő egy napon elbeszélte főrangú udvarlójának, hogy egy 2400 korona értékű fülbevaló tulajdonosa, mely két sor brillánsból áll. Egy turini ékszerész azonban a fülbevalók tisztításánál az egyikből 20, a másikkból 11 követ kivett s hamissákkal pótolta. A marquis rögtön ajánkozott, hogy a hamis kövek helyett igaziakat csináltat s ezért elkérte a fülbevalókat. Nemsokára az énekesnőnek szerződése értelmében Palermóba kellett utaznia, hogy ott játsszék. Elutazása előtt kérte a marquistól a fülbevalókat; ez azonban azt mondta, hogy még nem készek. Az énekesnő tehát elutazott fülbevalók nélkül, de mikor visszatért Palermóból, ismét felkereste a marquist, a ki most kórházban feküdt s kérte tőle a fülbevalókat. A marquis ekkor bevallotta, hogy elzalogosította 700 koronáért, Notarianni Róza azonban nem tekintette volt kedvesének szomorú helyzetét s feljelentete a törvényszéknél.

— **(A khinaiak bolondja.)** Azt mondták azok a bizonyos legöregebb emberek, kik állítólag mindenre, jobban mondva semmire sem emlékeznek, hogy nem volt eddig oly háború, mely annyi érdeklődést keltett volna, mint a boerok szabadságharca. Ime azonban alaposan rácafoltt Marek Péter h. szőlősi lakos, ki annyi érdeklődéssel kísérte figyelemmel a most folyó boxer-khinai háborút, hogy — mint mondják — ebbe bolondult bele. Igaz hogy a hatvan esztendőes öreg ember már huzamosabb idő óta gyenge elméjű, most azonban valóságos üldözési mániában szenved attól való félelmében, hogy a nagyhatalmak beleavatkozása folytán őt is elviszik harcolni Pekingbe. Nos tehát a khinaiaknak is meg van már a maguk saját külön bolondjuk.

Törvénykezés.

Felelőviteli szóbeli tárgyalások a kir. táblán.

Horváth József s *Erős* György egy korcsmában iddógáltak s természetesen összeszólalkoztak. *Horváth* elhagyva a helyiséget, hazafelé ment. *Erős* követte s folyton fenyegette,

mitől *Horváth* annyira megijedt, hogy saját kerítéséből egy lécezt kihuzván, azzal megütötte, minek következtében a pécsi kir. törvényszék súlyos testi sértés vétségéért két havi fogházra ítélte, mit a tábla egy hónapra szállított le.

Krauss Henriket a nagykanizsai elsőfoku bíróság vétkes bukás vétségéért két havi fogházra s egy évi hivatalvesztésre ítélte, a kir. tábla pedig csalárd bukás vétségében találta bűnösnek s ezért négy havi fogházra ítélte, ötvenkét napot kitöltöttnek vévén.

Kurdi Ferenc és *Récés* Ferenc a Rezi hegyen egy embert megszurkáltak, illetve megverték, *Kurdi* azonfelül egy öt forintos órát is elvett tőle, miért is a nagykanizsai királyi törvényszék *Kurdi* Ferencet hét havi börtönnel, *Récés* Ferencet három havi fogházzal s 20 koronával büntette. A királyi tábla a minősítést megváltoztatván, csak *Récés* Ferenc büntetését szállította le egy órára, *Kurdi*ét pedig helybenhagyta.

Habjanec József dulakodás közben megszurta *Gulyás* Györgyöt s kapott a súlyos testi sértés büntetéséért hét havi börtönt. A tábla helyben is hagyta.

Csehák József két tyukot lopott s paprikást csinált belőlük, melynek árát azonban drágán fizette meg utólagosan, amennyiben az első bíróság szigorú ítéletét a királyi tábla is helybenhagyta.

Felelőviteli szóbeli tárgyalások a kir. törvényszéken.

Acs József laskói lakosnak vala egykor egy kedves pipája, melyhez jobban ragaszkodott talán, mint gyermek az anyjához. Hozta vala pedig ő e neki nagyon kedves pipát *Kutyavárról*. S történt vala, hogy a pipája elveszett s megtaláltatott vala *Korsós* József ugyancsak laskói lakosnál. Mi sem volt természetesebb, mint hogy *Korsóst* feljelentette a dárdai járásbírósnál lopás miatt, a hol azonban vádlott igazolta, hogy a féltett pipát csirkeóljában találta azon szomorú alkalomból, mikor onnan csirkéket loptak el s így a pipát bűnjelként visszatartotta. Ez alapon a járásbírósnak felmentette, nemkülönben a kir. törvényszék is.

Neizer Hermann panaszkodott, hogy *Máté* Lajos s társai megtámadták. Minthogy tanui nincsenek, úgy a dárdai járásbírósnak, mint a pécsi kir. törvényszék felmentette a közsend elleni kihágás vádjától a vádlottakat.

Mihajler Máté darázi lakóst a dárdai járásbírósnak becsületsértésért öt koronára ítélte, mit a pécsi kir. törvényszék is helybenhagyott.

Kucsuk Márkó darázi lakos megverte *Placskó* Márkót, minthogy tanu nincs, szintén felmentődött *Kucsuk* Márkó.

Velding Miklós sértett s pedig becsületet sértett, a miért három napi fogházra változtatandó harminc korona pénzbüntetést kapott a siklósi járásbíróstól. A kir. törvényszék helybenhagyta.

§ Csőd-ügyek. A pécsi kir. törvényszék mint csődbírósnak közhírré teszi, hogy *Günsberger* Mór elleni csődügyben és *Grossmann* Salamon elleni csődügyben csődbiztossá *Jobst* Béla kir. törvényszéki bírót, tömmeggondnokká pedig

dr Müller János ügyvédet nevezte ki. Mindkét esőügyben a tömeggondnok az öngyilkossá lett Stein Henrik dr. ügyvéd volt.

Közgazdaság.

□ **Vámilleték a jövő óra.** A vámilletéknek ezüstben történő fizetésénél, vagy biztosításánál a törvény értelmében szedendő aranyárkelet-pótlék 1900. évi július óra huszonegy százalékban állapított meg.

□ **Gazdasági tudósítás.** Baranyavári levelezőnk írja: Az elkésett kapásnövények megművelése serényen folyik, az időjárás is nagyon kedvez a munkálatoknak. A rozsot pusztítja a drótféreg s eddig is már mintegy 10—13% kárt okozott. A búzában a levélrozsda fellépett, de eddig még csak kisebb mértékben észlelhető. A tengeri kapálása folyamatban van. A kerti növények jól fejlődtek. A munkáskézben hiány van az összetorlódott gazdasági munkálatok miatt.

TÁVIRATOK.

— **A boxerek lázadása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Washingtonból írják, hogy *Kempf* jelenti, miszerint Tienчинben a khinai csapatok bombázzák az amerikai konzulátust és az idegen telepeket.

A „Daily Express” jelenti, hogy Tienчинt a boxerek két oldalt támadták meg; előbb a benszülötteket bombázták, azután az idegeneket.

A khinai császárné a pekingi palotából szökni akar, mert a hercegek összevesztek, béke és háború pártra szakadván.

— **A gyilkos villamos.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Budapesten ma reggel az újpesti villamos a budapesti városháza előtt egy asszonyt borzalmasan agyongázolt.

— **Murawiew halála.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Pétervárról írják, hogy Murawiew tegnap még jókedvűen reggelizett s akkor érte az agyszélhűdés. Mire beléptek hozzá, a földön feküdt. Azt híresztelik, hogy a kávéjában mérég volt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Gőzcséplő-gépek eladása.

Egy három lóerejű és egy négy lóerejű használt, de jó karban levő **Hofherr és Schrantz** hirnemes gyárából származó

Gőzcséplő-készlet

felszereléssel jutányos áron eladó.

Rosenthal B. és fia cégnél

Mohács.

Családok részére! Családok részére! Családok részére!
!Szolid műsor!

Ma szombaton és a következő napokon
a **NÁDOR-kávéház kerthelyiségében**
(kedvezőtlen idő esetén a kávéházban)

NAGY ELITE HANGVERSENY

társulat

naponta változatos műsorral működik.

Uj! STARKOFF Uj!
orosz dal- és tánc-trio.

TAUBER MÁRTON

nemzeti dal- és jellemkomikus, az ugynevezett kis özvegy.

! Szabó Irén zongoraművésznő !

v. zeneakadémiai növendék

és a többi szerződött tagok fellépte.

Kezdeté fél 9 órakor.

Szabad bemenet.

A nagyérdemű közönség becses pártfogásáért esedezik

Starkoff, igazgató.

Pontos kiszolgálás. Kiváló Cserta- és Schönherr-féle borok
szolid áruk mellett.

Becsés pártfogásukat kérem, tisztelettel

Weindorfer János, kávé.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

3942. sz.
ki. 1900.

Pécsi járás főszolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

Baranyavármegye pécsi járásához tartozó **garéi körjegyzőségben** 800 korona fizetéssel ellátott

segédjegyzői állás

lemondás folytán megüresedvén, ezen állásnak választás útján leendő betöltése céljából pályázni kívánókat felhívom, hogy erre való képesítést, eddigi szolgálatukat és korukat igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat **f. évi július hó 1-éig** hozzám benyujtsák, mert később beérkező ily folyamodványokat figyelembe venni nem fogom

Az 1886. évi XXII. t.-cz. 68: §-a szerint foganatosítandó ezen választást **1900. évi július hó 2-án** délelőtt 10 órakor Garében a körjegyzői irodában fogom megejteni.

Pécsett, 1900. évi június 20-án.

Waniss Sándor,
főszolgabíró.